NORAKSTS
Lieta Nr.A42651108
A5520-09/33

**SPRIEDUMS**
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2009.gada 30.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis A.Vīksne,
piedaloties pieteicējas SIA „Stiga RM" pārstāvei *I.R.*,
Atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Autotransporta inspekcijas pārstāvei *I.T.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Stiga RM" (turpmāk arī – Pieteicēja) pieteikuma par Autotransporta inspekcijas (turpmāk arī - Atbildētājs) 2008.gada 4.jūlija lēmuma Nr.274 atcelšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 28.martā Pieteicējai tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA408839 (turpmāk arī - Protokols) par to, ka autovadītājs *A.D.* vadīja SIA „Stiga RM" piederošo transportlīdzekli Scania R480, ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī –Transportlīdzeklis) pa maršrutu Dzērumi - Inčukalns ar zāģbaļķu kravu (kravas pavaddokuments - pavadzīme Nr.ACN 107422).

Tika konstatēts pārkāpums, ka *A.D.* vada Transportlīdzekli nelieto tahogrāfu darba un atpūtas laika uzskaitei. *A.D.* uzrādīja darba un atpūtas laika nedēļas pārskatu, bet nevarēja uzrādīt dokumentālu pamatojumu, kas apliecinātu pārvadājumu atbilstību attiecīgajiem izņēmumiem.

Tika pārkāpts Padomes 2006.gada 15.marta regulas Nr.561/2006 (turpmāk arī - Regula Nr.561/2006) 10.panta 2. un 3.punkts un izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.$^4$ panta divpadsmitajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

[1.1] 2008.gada 12.maijā ar lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 408839 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) Pieteicējai uzlikts naudas sods Ls 700 apmērā, pamatojoties uz LAPK 149.$^4$ panta divpadsmito daļu.

[1.2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam Pieteicēja 2008.gada 2.jūnijā iesniedza sūdzību. 2008.gada 4.jūlijā Atbildētājs pieņēma lēmumu Nr.274 (turpmāk arī - Lēmums), ar kuru nolēma Sākotnējo lēmumu atstāt negrozītu.

[2] Nepiekrītot Lēmumam Pieteicēja iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, pamatojot to ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja norāda, ka 2007.gada 1.novembrī Atbildētājs veica SIA „Stiga RM" komersanta pārbaudi par laika posmu no 2007.gada 24.janvāra līdz

2007.gada 1.novembrim, par to tika sastādīts komersanta kontroles akts Nr.92/J, kurā tika konstatēts, ka:

1) pārbaudes laikā uzrādīti pārskati par transportlīdzekļu vadītāju darba laiku kalendārajām nedēļām un ka pēc Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punktā minētajām prasībām automašīnām (*/reģistrācijas numurs/*, */reģistrācijas numurs/*, */reģistrācijas numurs/*, */reģistrācijas numurs/*, */reģistrācijas numurs/*, */reģistrācijas numurs/*, */reģistrācijas numurs/*) tahogrāfu palaišanas mehānismi netiek darbināti. Tahogrāfus autovadītāji nedarbina.

2) pārbaudes laikā tahogrammas netika uzrādītas, kā arī pēc pārbaudītajiem pārskatiem un transportlīdzekļu vadītāju darba laikiem pārkāpumi netika konstatēti;

3) transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas laiki tiek fiksēti pēc darba uzskaites tabeles pa mēnešiem;

4) transportlīdzekļu vadītāju darba un atpūtas laiku režīmu kontrole periodiski tiek veikta;

5) valsts tehniskās apskates tiek veiktas regulāri vienu reizi gadā, tahogrāfi pārbaudīti vienu reizi divos gados.

[2.1.1] Pieteicēja norāda, ka Atbildētājs komersanta aktā atzinis, ka veids, kādā SIA „Stiga RM" uzskaita un kontrolē autovadītāju darba un atpūtas laikus, nelietojot tahogrāfu, bet gan reģistrējot tos pārskatā par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendārai nedēļai, ir atbilstošs tiesību normām un pārkāpumi netika konstatēti.

[2.1.2] Pieteicēja norāda, ka SIA „Stiga RM" radās tiesiskā paļāvība, ka veids kādā uzskaita transportlīdzekļu darba un atpūtas laiku ir pareizs un pilnībā atbilstošs normatīvo aktu prasībām.

[2.2] Pieteicēja norāda, ka Protokols bez tiesiska pamata ir sastādīts bez Pieteicējas klātbūtnes, līdz ar to ir pārkāpts LAPK 248.[1] pants. Pieteicēja uzskata, ka konkrētajā gadījumā Atbildētājam nebija tādu objektīvu apstākļu, kas būtu par attaisnojumu protokola sastādīšanai bez Pieteicējas klātbūtnes.

[2.3] Pieteicēja norāda, ka Protokolā nav norādīta identificējama Protokola sastādīšanas vieta, līdz ar to Pieteicēja uzskata, ka administratīvā pārkāpuma lieta ir jāizbeidz, jo administratīvais pārkāpums nav fiksēts tādā veidā, lai to varētu identificēt.

[2.4] Pieteicēja norāda, ka Atbildētājs nav informējis Pieteicēju par LAPK 270.pantā noteikto lietas izskatīšanas termiņu pagarināšanu un attiecīga lēmuma pieņemšanu. Protokolā bija norādīts, ka Pieteicējai uz lēmuma pieņemšanu jāierodas 2008.gada 16.aprīlī, Pieteicēja uzskata, ka neizskatot administratīvā pārkāpuma lietu dienā, par kuru Pieteicēja bija informēta ir pārkāptas Pieteicējas LAPK un Satversmē nostiprinātās tiesības piedalīties lietas izskatīšanā.

[2.5] Pieteicēja norāda, ka pieņemot Sākotnējo lēmumu ir pārkāptas LAPK 270.panta pirmās un otrās daļas prasības, jo nav ievēroti lietas izskatīšanas termiņi.

[2.6] Pieteicēja norāda, ka Sākotnējā lēmumā nav nekādas norādes attiecībā uz to, kāpēc nav ņemti vērā Pieteicējas paskaidrojumā minētie argumenti attiecībā uz transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika

uzskaitīšanas kārtību. Lēmumā šādi Sākotnējā lēmuma trūkumi vispār nav analizēti.

[2.7] Pieteicēja norāda, ka viens no strīda objektiem ir tas, vai SIA „Stiga RM" ir uzskatāma par mežsaimniecības uzņēmumu Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunkta izpratnē.

[2.7.1] Pieteicēja ir uzrādījusi Atbildētājam Zemkopības ministrijas 2008.gada 29.aprīļa vēstuli Nr.10-6/S-75 „Par termina „mežsaimniecības uzņēmums" skaidrojumu", kurā norāda, ka termina „mežsaimniecības uzņēmums" skaidrojums normatīvajos aktos nav atrunāts, kā arī nav noteiktas prasības uzņēmuma atzīšanas par mežsaimniecības uzņēmumu. Zemkopības ministrija, kuras kompetencē ir arī mežsaimniecības uzraudzība, uzskata, ka par mežsaimniecības uzņēmumu būtu uzskatāms uzņēmums, kurš veic jebkuru sistemātisku, patstāvīgu mežsaimniecības darbību par atlīdzību.

[2.7.2] Pieteicēja norāda, ka Atbildētājs kā iestāde, kurai nav kompetences mežsaimniecības nozarē, pieņemot Lēmumu ir pilnībā ignorējusi Zemkopības ministrijas sniegto skaidrojumu, ja neskaita tā citēšanu.

[2.7.3] Pieteicēja uzskata ka SIA „Stiga RM" ir mežsaimniecības uzņēmums, jo uzņēmuma ir nostiprinātas īpašumtiesības uz 27 īpašumiem, kas lielākoties sastāv no meža zemēm, uz personu, kuras īpašumā ir meža zeme, attiecas Meža likums. Katram no šiem īpašumiem ir Valsts meža dienestā reģistrēts meža apsaimniekošanas plāns.

[2.7.4] Pieteicēja norāda, ka SIA „STIGA RM" ieņēmumi no mežsaimniecības sastāda lielāko daļu no visiem ieņēmumiem.

[2.8] Pieteicēja norāda, ka Atbildētājs ir piemērojis nepareizu tiesību normu un nepareizi piemēro tiesību normas, jo:

1) Atbildētājs savu Lēmumu pamato ar Regulas Nr.3821/85 3.panta pirmās daļas un 15.panta 2.punkta prasības.

2) Pieteicēja uzskata, ka uz konkrēto gadījumu attiecas Regulas Nr.3821/85 2.panta 2.punkts, kas nosaka, ka dalībvalstis var noteikt, ka šī regula neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas minēti Regulas Nr.561/2006 13.panta 1. un 3.punktā.

[2.9] Pieteicēja norāda, ka ir mežsaimniecības uzņēmums, kas veica iekšzemes pārvadājumu, kas atbilst Regulas 13.panta b) apakšpunktā minētajam, nekur lietā nav strīds, ka pārvadājums veikts 100 km rādiusā no Transportlīdzekļa bāzes vietas.

[2.10] Pieteicēja norāda, ka Protokolā ir norādīts, ka Pieteicējas darbinieks nevarēja uzrādīt dokumentus, kas apliecina pārvadājuma attiecīgos izņēmumus, bet nekur lietā nav norādīts, kādiem tieši dokumentiem bija jābūt. Pieteicēja uzskata, ka konkrētajā gadījumā tika uzrādīti visi nepieciešami dokumenti.

[2.11] Pieteicēja norāda, ka saskaņā ar SIA „Stiga RM" valdes locekļa *A.R.* 2007.gada 15.oktobra rīkojumu Nr.3 un Nr.4, kravas kokvedēju vadītāji darba un atpūtas laiku un informāciju par pārvadājumiem reģistrē pārskatā par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendārai nedēļai, SIA „Stiga RM" ir noteiktas vairākas bāzes vietas, lai nodrošinātu tādu transportlīdzekļu stāvvietu

transportlīdzekļa vadītāja ikdienas vai iknedēļas atpūtas laikā, gaidot citu transportlīdzekļa vadītāju vai tehnisko palīdzību, kas ir droša un piemērota transportlīdzekļa novietošanai.

[2.12] Pieteicēja norāda, ka par bāzes vietu izmantošanu Pieteicējai ir noslēgti līgumi ar SIA „Virši A" un SIA „Sumata".

[3] Atbildētājs Pieteicēja pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, pamatojot to ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Atbildētājs norāda, ka kontroles laikā no Pieteicēja netika saņemti dokumenti, kas apliecinātu SIA „Stiga RM" atbilstību izņēmumam, saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 24.aprīļa noteikumu Nr.279 „Noteikumi par izņēmumiem, kad nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulu, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu Nr.3821/85 un Padomes Regulu Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu Nr.3820/85" 7.punktu.

[3.2] Atbildētājs norāda, ka no lietas materiāliem ir redzams, ka Protokola kopija vienlaicīgi ar aicinājumu uz lietas izskatīšanu nosūtīts 2008.gada 2.aprīlī.

[3.3] Atbildētājs norāda, ka ar Sākotnējo lēmumu tika precizēta transportlīdzekļa kontroles vieta, līdz ar to Protokolā pieļautās neprecizitātes tika novērstas.

[3.4] Atbildētājs norāda, ka no lietas materiāliem ir redzams, ka Pieteicējas lieta tika izskatīta bez Pieteicējas klātbūtnes pēc pašas Pieteicējas lūguma.

[3.5] Atbildētājs norāda, ka administratīvais pārkāpums izdarīts 2008.gada 28.martā, savukārt, Sākotnējais lēmums pieņemts 2008.gada 12.maijā, līdz ar to soda uzlikšanas termiņš nav pārkāpts un lēmuma atcelšanai nav pamata.

[3.6] Atbildētājs norāda, ka attiecībā uz personu saukšanu pie administratīvās atbildības iestādei nav jāizdara nekādi lietderības apsvērumi, ja ir konstatēts pats pārkāpuma fakts, lietderības apsvērumi izdarāmi attiecībā uz soda noteikšanu par izdarīto pārkāpumu. Pieteicējai uzlikts minimālais sods, tas atzīstams par samērīgu un atbilstošu pārkāpumam, jo šajā gadījumā minimālā soda samērīgumu jau ir izvērtējis likumdevējs.

[3.7] Atbildētājs norāda, ka Transportlīdzekļa vadītājs nevarēja uzrādīt nevienu no 29 reģistrācijas diagrammām, saskaņā ar Regulas Nr.3821/85 3.panta pirmo punktu.

[3.8] Atbildētājs norāda, ka no lietas materiāliem ir redzams, ka Pieteicēja dod norādījumus Transportlīdzekļu vadītājiem neizmantot uzstādīto reģistrācijas kontrolierīci, bet izmantot pārskatu par kalendāro nedēļu, līdz ar to ir pārkāpts Regulas Nr.561/2006 10.panta 2.punkts.

[3.9] Atbildētājs norāda, ka Atbildētāja izpratnē par mežsaimniecības uzņēmumu uzskatāms uzņēmums, kas veic meža apsaimniekošanas pasākumus, kas ietver ūdens saglabāšanas, klimata regulēšanas un citu meža ekoloģisko īpašību pastiprināšanu vides stāvokļa uzlabošanai, meža atjaunošanu, kopšanu, tā ražības un kvalitātes paaugstināšanu, meža aizsardzību pret kaitēkļiem, slimībām un citiem bojātājiem, meža apsardzību pret ugunsgrēkiem un meža

patvaļīgu izmantošanu, meža apsaimniekošanai nepieciešamo objektu būvi un uzturēšanu.

[3.10] Atbildētājs norāda, ka, saskaņā ar Eiropas Komisijas Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāta skaidrojumu, par bāzes vietu uzskatāma vieta, kur uzņēmums reģistrēts, tātad, uzņēmuma juridiskā adrese. Ja uzņēmumam ir filiāles visā valsts teritorijā un filiāle ir tā vieta, kur parasti atrodas transports un kur parasti sākas un beidzas pārvadājumi maršruti, tad filiāles atrašanās vieta var tikt uzskatīta par bāzes vietu. No „Lursoft" datu bāzes ir redzams, ka Pieteicējai nav reģistrētu filiāļu.

[4] Tiesas sēdē Pieteicējas pārstāve pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz sūdzībā minētajiem argumentiem

Autotransporta inspekcijas pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumā un Lēmumā norādītajiem argumentiem.

## Motīvu daļa

[5] Tiesa konstatē lietā šādus faktiskos apstākļus.

[5.1] 2007.gada 7.maijā starp Pieteicēju un akciju sabiedrību „VIRŠI-A" noslēgts līgums par transportlīdzekļu novietošanu *(lietas 84.lapa)*.

[5.2] 2007.gada 15.oktobrī starp Pieteicēju un sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Sumata" noslēgts līgums par transportlīdzekļu novietošanu *(lietas 82.lapa)*.

[5.3] 2007.gada 15.oktobrī Pieteicēja izdevusi rīkojumu Nr.3 „Par braukšanas un atpūtas laika uzskaiti" *(lietas 76.lapa)*.

[5.4] 2007.gada 15.oktobrī Pieteicēja izdevusi rīkojumu Nr.4 „Par kravas kokvedēju bāzes vietām" *(lietas 79.lapa)*.

[5.5] 2008.gada 4.februārī Pieteicējai uz transportlīdzekli izsniegta licences kartīte sērija KV Nr.379826 *(lietas 48.lapa)*.

[5.6] Laika posmā no 2008.gada 24.marta līdz 2008.gada 31.martam *A.D.* pildījis pārskatu par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā *(lietas 49.lapa)*.

[5.7] 2008.gada 28.martā noformēta pavadzīme Nr.ACN 107422, kurā kā nosūtītājs norādīta akciju sabiedrība „Latvijas valsts meži", saņēmējs – sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Rettenmeier Baltic Timber", pārvadātājs – Pieteicēja *(lietas 47.lapa)*.

[5.8] 2008.gada 28.martā sastādīts kravas pārvadājumu kontroles akts Nr.75153, kurā konstatēts, ka transportlīdzekļa vadītājs nelieto tahogrāfu *(lietas 46.lapa)*.

[5.9] 2008.gada 28.martā sastādīts Protokols *(lietas 45.lapa)* par to, ka *A.D.* vadīja SIA „Stiga RM" piederošo transportlīdzekli Scania R480, ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* pa maršrutu Dzērumi - Inčukalns ar zāģbaļķu kravu (kravas pavaddokuments - pavadzīme Nr.ACN 107422).

Tika konstatēts pārkāpums, ka *A.D.* vada Transportlīdzekli, nelieto tahogrāfu darba un atpūtas laika uzskaitei. *A.D.* uzrādīja darba un atpūtas laika

nedēļas pārskatu, bet nevarēja uzrādīt dokumentālu pamatojumu, kas apliecinātu pārvadājumu atbilstību attiecīgajiem izņēmumiem.

Tādējādi Pieteicēja pārkāpusi Regulas Nr.561/2006 10.panta 2. un 3.punktu, izdarot administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.$^{4}$panta 12.daļā.

[5.10] 2008.gada 2.aprilī Pieteicējai nosūtīts aicinājums uz lietas izskatīšanu, pievienojot tam protokola kopiju *(lietas 56.lapa)*.

[5.11] 2008.gada 16.aprīlī Atbildētājs saņēma Pieteicējas iesniegumu Nr.1-7/178 *(lietas 57.-58.lapas)*, kurā cita starpā lūgts administratīvo lietu izskatīt bez Pieteicējas klātbūtnes.

[5.12] 2008.gada 12.maijā pieņemts Sākotnējais lēmums *(lietas 69.lapa)*, kurā konstatēts, ka Pieteicēja ir pārkāpusi Regulas Nr.3821/85 3.panta 1.punktu un 15.panta 2.punktu, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.$^{4}$panta divpadsmitajā daļā. Saskaņā ar LAPK 275.panta pirmās daļas 1.punktu Pieteicējai uzlikts naudas sods Ls 700 apmērā.

[5.13] 2008.gada 4.jūlijā pieņemts Lēmums *(lietas 90.-96.lapas)*.

[6] Tiesa secina, ka lietā nav strīda, ka Pieteicēja 2007.gada 15.oktobrī izdevusi rīkojumu Nr.3 „Par braukšanas un atpūtas laika uzskaiti", tāpat nav strīda, ka autovadītājs *A.D.* vadīja SIA „Stiga RM" piederošo Transportlīdzekli un darba un atpūtas laika uzskaiti veica, izmantojot pārskatu par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā *(lietas 49.lapa)*. Tiesas vērtējumā, no lietas materiāliem un procesa dalībnieku paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka lietā ir strīds par to, vai Pieteicēja ir izdarījusi LAPK 149.$^{4}$panta divpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Bez tam Pieteicēja uzskata, ka administratīvā pārkāpuma konstatēšanas un lietas izskatīšanas laikā ir pieļauti būtiski procesuāli pārkāpumi.

Saskaņā ar LAPK 149.$^{4}$panta divpadsmito daļu *(šeit un turpmāk – redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī)* par norīkojuma došanu lietot transportlīdzekli, neievērojot transportlīdzekļu vadītājiem noteikto darba un atpūtas laika režīmu, vai darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpšanu – uzliek naudas sodu (..) juridiskajai personai – no septiņsimt līdz tūkstoš latiem.

No iepriekšminētā, kontekstā ar procesa dalībnieku paskaidrojumiem secināms, ka tiesai jāpārbauda vai Atbildētājs ir pierādījis, ka Pieteicēja minētajā gadījumā *(veicot zāģbaļķu kravas pārvadāšanu)* ir devusi norīkojumu, kura rezultātā tika izdarīts darba un atpūtas laika režīmu un braukšanas attālumu reglamentējošo noteikumu un ātruma reģistrēšanas kontrolierīces lietošanas noteikumu pārkāpums, proti vai konkrētajā situācijā Pieteicējai vajadzēja izmantot tahogrāfu, vai arī Pieteicēja varēja izmantot pārskatu par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā nevis tahogrāfu.

LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši

apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Atbilstoši panta otrajā daļā noteiktajam šos faktus, cita starp, konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu un citiem dokumentiem.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka par pierādījumiem šajā lietā var kalpot sprieduma [5.1] – [5.11] punktos minētie dokumenti.

Atbilstoši LAPK 244.pantam institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots, tomēr administratīvā soda apmērs ir grozāms.

[7] Vispirms tiesa pārbaudīs, vai Pieteicēja ir devusi norīkojumu transportlīdzekļu vadītājiem neizmantot uzstādīto reģistrācijas kontrolierīci (tahogrāfu), bet izmantot pārskatu par kalendāro nedēļu transportlīdzekli. Kā jau tiesa secināja sprieduma [6] punktā, tad lietā nav strīda, ka Pieteicēja 2007.gada 15.oktobrī izdevusi rīkojumu Nr.3 „Par braukšanas un atpūtas laika uzskaiti", tāpat nav strīda, ka autovadītājs *A.D.* vadīja SIA „Stiga RM" piederošo Transportlīdzekli un darba un atpūtas laika uzskaiti veica, izmantojot pārskatu par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā. Tiesa secina, ka minētais pienākums transportlīdzekļa vadītājam darba un atpūtas laika uzskaiti veikt izmantojot pārskatu par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā izriet no 2007.gada 15.oktobrī izdotā rīkojuma Nr.3 „Par braukšanas un atpūtas laika uzskaiti", attiecīgi secināms, ka Pieteicēja <u>ir devusi</u> rīkojumu transportlīdzekļa vadītājam darba un atpūtas laika uzskaiti veikt izmantojot pārskatu par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā.

Pamatojoties uz iepriekšminēto, tiesas vērtējumā, ir jāpārbauda vai konkrētajā gadījumā 2008.gada 28.martā Pieteicējai, veicot kravas pārvadājumu, transportlīdzekļa vadītājam darba un atpūtas laika uzskaitei bija jāizmanto tahogrāfs *(kā uzskata Atbildētājs)* vai arī varēja izmantot pārskatu par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā *(kā uzskata Pieteicēja)*.

[7.1] Digitālā kontrolierīce (tahogrāfs) ir elektroniska kontroles ierīce, kas ieraksta un saglabā transportlīdzekļa apkalpes locekļa aktivitātes digitālā formātā, kā piemēram, transportlīdzekļa ātrumu, atrašanās vietu, kustības un

stāvēšanas ilgumu (*http://www.sam.gov.lv/satmin/preview/?cat=89&action=print*).

Tahogrāfs ir transportlīdzekļa tehnisko izmaiņu reģistrācijas līdzeklis, kas ir paredzēts nepārtrauktai indikācijai, kustības ātruma, transportlīdzekļa nobraukuma, vadītāja darba un atpūtas laika periodu reģistrācijai automātiskā režīmā (*www.tahograf.lv*).

[7.2] Tiesa konstatē, ka prasība uzstādīt un izmantot tahogrāfus izriet no Regulas Nr.3821/85 *(šeit un turpmāk – redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma konstatēšanas laikā)* 3.panta 1.punkta, kas nosaka, ka reģistrācijas kontrolierīces uzstāda un izmanto dalībvalstīs reģistrētajos transportlīdzekļos, ko izmanto pasažieru vai kravu autopārvadājumiem, izņemot transportlīdzekļus, kas minēti Regulas Nr.561/2006 3.pantā.

Regulas Nr.561/2006 3.pants noteic, ka šī regula neattiecas uz:

a) transportlīdzekļiem, ko izmanto regulāriem pasažieru pārvadājumiem, ja minētajā pakalpojumā ietvertā maršruta garums nepārsniedz 50 kilometrus;

b) transporta līdzekļiem, kuru maksimālais atļautais ātrums nepārsniedz 40 kilometrus stundā;

c) transportlīdzekļiem, kas pieder vai ko bez transportlīdzekļa vadītāja nomā bruņotie spēki, civilās aizsardzības dienesti, ugunsdzēsības dienesti vai sabiedriskās kārtības uzturēšanas spēki, ja pārvadājuma veikšana izriet no šo dienestu uzdevumiem un ir to kontrolē;

d) transportlīdzekļiem, ko izmanto ārkārtas situācijās un glābšanas operācijās, tostarp transportlīdzekļiem, ko izmanto humānās palīdzības kravu nekomerciāliem pārvadājumiem;

e) specializētiem transportlīdzekļiem, ko izmanto medicīnas vajadzībām;

f) specializētiem avārijas transportlīdzekļiem, kas darbojas 100 km rādiusā ap to bāzes vietu;

g) transportlīdzekļiem, ko testē uz ceļa tehniskās attīstības, remonta vai uzturēšanas nolūkā, kā arī jauniem un pārbūvētiem transportlīdzekļiem, kas vēl nav ekspluatācijā;

h) transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām ar maksimālo pieļaujamo masu, kas nepārsniedz 7,5 tonnas, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem kravu pārvadājumiem;

i) komerciāliem transportlīdzekļiem, kam ir vēsturisks statuss saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie tiek ekspluatēti, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem pasažieru vai kravu pārvadājumiem.

Tiesa konstatē, ka uz izskatāmo gadījumu neattiecas neviens no citētajā tiesību normā noteiktajiem izņēmumiem.

[7.3] Regulas Nr.3821/85 3.panta 2.punkts paredz, ka dalībvalstis var noteikt, ka šī regula neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas minēti Regulas Nr.561/2006 13.panta 1. un 3.punktā.

Noteikumu Nr.279 2.punkts noteic, ka Regulu (EK) Nr.561/2006 nepiemēro un papildus regulas (EK) Nr.561/2006 3.pantā minētajiem izņēmumiem ar transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites reģistrācijas kontrolierīci var neaprīkot transportlīdzekļus, ja tiek veikts

iekšzemes pārvadājums ar transportlīdzekli, kas minēts regulas (EK) Nr.561/2006 13.panta 1.punkta „a", „b", „c", „d", „g", „h", „i", „j", „k", „l", „m", „n", „o" un „p" apakšpunktā.

Atbilstoši Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta „b" apakšpunktam, nodrošinot, ka netiek apdraudēti 1.pantā izklāstītie mērķi, katra dalībvalsts var savā teritorijā vai, ar attiecīgās valsts piekrišanu, citas dalībvalsts teritorijā pieļaut izņēmumus attiecībā uz 5. līdz 9.pantu un piemērot šādus izņēmumus saskaņā ar individuāliem nosacījumiem, izņēmumus attiecinot uz pārvadājumiem ar transportlīdzekļiem, kurus izmanto vai bez transportlīdzekļa vadītāja nomā lauksaimniecības, dārzniecības, mežsaimniecības, zemkopības un zivsaimniecības uzņēmumi, lai preces, kas saistītas ar to komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no to komercdarbības.

Pieteicējas ieskatā, minētais apstiprina, ka transportlīdzekļa vadītājam nav pienākums lietot tahogrāfu un, galvenokārt, pamato savu viedokli ar argumentu, ka SIA „Stiga RM" ir mežsaimniecības uzņēmums, kas veic pilnu mežu apsaimniekošanas pasākumu ciklu, kā arī pārvadā preces, kas saistītas ar to komercdarbību *(konkrētajā gadījumā zāģbaļķus)* nepārsniedzot 100 km attālumu no transportlīdzekļa bāzes vietas.

[7.4] Eiropas Komisijas Enerģētikas un transporta ģenerālās pārvaldes 2009.gada 30.aprīļa un 2009.gada 22.jūnija skaidrojumos par Regulā Nr.561/2006 noteikto izņēmumu piemērošanu (turpmāk – Skaidrojumi) *(lietas 105.-112.lapa)* minēts, ka atbrīvojuma nepareiza pielietošana, piemēram, tādos gadījumos, kad šādus izņēmuma transportlīdzekļus izmantoja parastām komerciālā transporta operācijām, ir viennozīmīgi aizliegta. Izņēmums tiek piešķirts tikai attiecībā uz paša mežrūpniecības uzņēmuma uzņēmējdarbību. Līdz ar to jebkuri citi parasti komerciālie koka izstrādājumu pārvadājumi, kas nav cieši saistīti ar paša darbību mežrūpniecībā, šo izņēmumu nevar izmantot. Baļķu pārvadājumi no koka ciršanas vietas uz kokzāģētavu ir komerciālais pārvadājuma pakalpojums, ko sniedz pārvadātājs, kurš pārvadā šādus koka izstrādājumus no viena klienta citam klientam par atlīdzību. Šādu komercpārvadājuma veidu nevar uzskatīt par daļu no paša darbības mežrūpniecībā.

Tā kā lietā ir strīds par tiesību normu tulkojumu, tiesas ieskatā, minētie skaidrojumi ir pieļaujami kā pierādīšanas līdzeklis, lai noskaidrotu likumdevēja gribu.

Lai atzītu, ka transportlīdzekļa vadītājs darba un atpūtas laika uzskaites reģistrācijai var neizmantot tahogrāfu, ir jākonstatē visi Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta „b" apakšpunktā norādītie obligātie priekšnosacījumi skaidrojumu kontekstā, proti: Pieteicēja ir mežsaimniecības uzņēmums; pārvadājamā prece (zāģbaļķi) ir saistīta ar iesniedzējas pašas komercdarbību; pārvadājums veikts 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas.

[7.5] Tiesa no 2008.gada 28.martā noformētās pavadzīmes Nr.ACN 107422 konstatē, ka Pieteicēja konkrētajā gadījumā bijusi kā kokmateriālu *(zāģbaļķu)* pārvadātājs, bet nosūtītājs un saņēmējs bijušas trešās personas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 8.februāra noteikumu Nr.120 „Kārtība, kādā izsniedz, anulē vai uz laiku aptur speciālās atļaujas (licences) un licences kartītes komercpārvadājumu veikšanai ar autotransportu" (turpmāk – Noteikumi Nr.120) 1.punktu noteikumi nosaka kārtību, kādā valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Autotransporta direkcija" (turpmāk – institūcija) izsniedz, anulē vai uz laiku aptur speciālo atļauju (licenci) komercpārvadājumu veikšanai ar autotransportu (turpmāk – speciālā atļauja (licence)) un licences kartītes autotransporta līdzekļiem. Noteikumu Nr.120 5.punkts noteic, ka institūcija izsniedz speciālo atļauju (licenci) (..) šādu veidu autotransporta komercpārvadājumiem: (..) 5.3. kravas komercpārvadājumiem ar kravas automobiļiem Latvijas teritorijā (..). Tiesa konstatē, ka Pieteicējai saskaņā ar Noteikumiem Nr.120 ir izsniegta licences kartīte KV Nr. *379826 (lietas 48.lapa).*

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Pieteicēja konkrētajā gadījumā ir sniegusi pārvadājuma pakalpojumu, kas ir vērtējams kā komercpārvadājums un ko nevar uzskatīt par daļu no pašas Pieteicējas darbības mežsaimniecībā. Attiecīgi tiesa uzskata, ka transportlīdzekļa vadītājam bija pienākums lietot tahogrāfu, bet Pieteicējas darbībās ir saskatāms Regulas Nr.3821/85 3.panta 1.punkta pārkāpums, par ko ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.$^{4}$panta divpadsmitajā daļā.

[8] Tiesa atzīst par pamatotu Pieteicējas norādīto, ka administratīvā pārkāpuma konstatēšanas un lietas izskatīšanas laikā Atbildētāja amatpersonas nav rīkojušās konsekventi un ir pieļāvušas procesuālos pārkāpumus, tomēr, tiesas vērtējumā, lai minētais būtu par pamatu Lēmuma atzīšanai par prettiesisku un atcelšanu nepieciešams konstatēt, lai procesuālie pārkāpumi būtu būtiski, proti tādi, kas varēja ietekmēt administratīvā procesa galarezultātu pēc būtības.

[8.1] LAPK 248.panta pirmā daļa noteic, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu norāda protokola sastādīšanas laiku un vietu, protokola sastādītāja vārdu, uzvārdu, institūciju, kuru viņš pārstāv, amatu; ziņas par pārkāpēja personu; administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu; citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai. Atbilstoši LAPK 274.panta pirmajai daļai un otrās daļas 5.punktam, izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, institūcija (amatpersona) pieņem lēmumu šajā lietā. Lēmumā norāda lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus un tos apstākļus, kuri mīkstina vai pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka protokolā norādītajai pārkāpuma būtībai un lietā konstatētajiem apstākļiem ir jāsakrīt ar administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtajā lēmumā norādīto pārkāpuma būtību un apstākļiem.

Protokolā norādīts, ka Pieteicēja pārkāpusi Regulas Nr.561/2006 10.panta 2. un 3.punktu, tādējādi izdarot administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība LAPK 149.$^{4}$panta divpadsmitajā daļā.

Tiesa atzīst, ka no Protokola satura nevar viennozīmīgi secināt, ka transportlīdzekļa vadītāja pienākums lietot tahogrāfu izriet no tā, ka tiek veikts komercpārvadājums. Tiesas ieskatā, protokolā bija jānorāda, ka Pieteicēja ir

pārkāpusi Regulas Nr.3821/85 3.panta 1.punktu, nevis Regulas Nr.561/2006 10.panta 2. un 3.punktu.

Tiesas vērtējumā, Sākotnējā lēmumā un Lēmumā pamatoti ir ietverta atsauce uz Regulas Nr.3821/85 3.panta 1.punkta pārkāpumu, taču Protokolā nostiprināto pārkāpuma apstākļu labojums nav atrunāts, kā arī nav precīzi formulēta pārkāpuma būtība, proti, ka LAPK 149.[4]panta divpadsmitajā daļā paredzētā pārkāpuma sastāvs Pieteicējas darbībās ir konstatējams tieši tādēļ, ka veikts komercpārvadājums, un nav vērtējams, ka tas būtu saistīts ar paša uzņēmuma darbību mežrūpniecībā.

Attiecīgi, tiesas ieskatā, nav būtiski apstākļi, vai Pieteicēja ir vērtējama kā mežsaimniecības uzņēmums, kā arī nav nepieciešams vērtēt vai konkrētais pārvadājums veikts 100km rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas.

[8.2] Tiesa noraida kā nepamatotu Pieteicējas argumentu, ka Lēmums atceļams, jo no Protokola skaidri neizriet Protokola sastādīšanas vieta *(Rīga-Ērgļi 22.km)*. Tiesas izpratnē, minētā neprecizitāte neietekmē Lēmumu pēc būtības, jo minētā administratīvā pārkāpuma sastāvs izriet no citiem faktiskiem apstākļiem, nevis no tā, kurā vietā tika sastādīts Protokols. Attiecīgi nav pamata minēto neprecizitāti vērtēt kā būtisku procesuālo pārkāpumu.

[8.3] Pieteicēja norāda, ka Atbildētājs nav informējis Pieteicēju par LAPK 270.pantā noteikto lietas izskatīšanas termiņu pagarināšanu un attiecīga lēmuma pieņemšanu. Protokolā bija norādīts, ka Pieteicējai uz lēmuma pieņemšanu jāierodas 2008.gada 16.aprīlī, Pieteicēja uzskata, ka neizskatot administratīvā pārkāpuma lietu dienā, par kuru Pieteicēja bija informēta ir pārkāptas Pieteicējas LAPK un Satversmē nostiprinātās tiesības piedalīties lietas izskatīšanā. Attiecīgi Pieteicēja secina, ka pieņemot Sākotnējo lēmumu ir pārkāptas LAPK 270.panta pirmās un otrās daļas prasības, jo nav ievēroti lietas izskatīšanas termiņi.

LAPK 270.panta pirmā daļa nosaka, ka lietas par administratīvajiem pārkāpumiem izskata 30 dienu laikā pēc tam, kad iestāde, kas kompetenta izskatīt lietu, saņēmusi protokolu par administratīvo pārkāpumu un citus lietas materiālus, savukārt, otrā daļa paredz, ka, ja objektīvu iemeslu dēļ šā panta pirmajā daļā noteikto termiņu nav iespējams ievērot, iestāde, kas kompetenta izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu, ņemot vērā šā kodeksa 37.pantā paredzēto termiņu administratīvā soda uzlikšanai, var pagarināt šo termiņu, bet ne ilgāk par 30 dienām.

Tiesa konstatē, ka no lietas materiāliem izriet, ka Pieteicējai protokols tika sastādīts 2008.gada 28.martā, savukārt, Sākotnējais lēmums pieņemts 2008.gada 16.maijā, tas ir vairāk nekā 30 dienu laikā no protokola sastādīšanas. Minētais, tiesas vērtējumā norāda, ka Atbildētājs ir pārkāpis LAPK 270.pantā noteiktos lietas izskatīšanas termiņu, jo lietā nav dokumentu, kas apliecinātu, ka termiņš tika pagarināts un kādi būtu bijuši minētā termiņa kavējuma iemesli, tomēr, tiesas ieskatā, minētais termiņa kavējums nav uzskatāms par būtisku procesuālu pārkāpumu, jo likumdevējs LAPK 37.panta pirmajā daļā ir paredzējis, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, [...]. Attiecīgi kontekstā ar iepriekš citēto tiesa secina, ka, lai arī Atbildētājs ir izdarījis procesuālu pārkāpumu, tomēr ņemot vērā, ka

likumdevējs ir paredzējis ka administratīvo sodu var uzlikt četru mēnešu laikā *(bet ne vēlāk)* no pārkāpuma izdarīšanas dienas, kā arī apstākli, ka tiesa nesaskata kādu iemeslu dēļ minētais termiņa kavējums ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvā akta saturu.

[8.4] Pieteicēja norāda, ka Protokols bez tiesiska pamata ir sastādīts bez Pieteicējas klātbūtnes, līdz ar to ir pārkāpts LAPK 248.[1]pants. Pieteicēja uzskata, ka konkrētajā gadījumā Atbildētājam nebija tādu objektīvu apstākļu, kas būtu par attaisnojumu protokola sastādīšanai bez Pieteicējas klātbūtnes.

Tiesa konstatē, ka Atbildētājs nav norādījis par iemesliem, kāpēc Protokols tika sastādīts bez Pieteicējas pārstāvja klātbūtnes, līdz ar to secināms, ka Atbildētājs ir rīkojies neatbilstoši. Tiesa uzskata, ka Atbildētājs pārkāpis LAPK 248.[1] pantā noteikto, jo no lietā esošajiem dokumentiem izriet, ka nebija objektīvu iemeslu, lai protokols tiktu sastādīts bez Pieteicējas pārstāvja klātbūtnes, tomēr ņemot vērā, ka Protokols ir nosūtīts Pieteicējam pa pastu ierakstītā sūtījumā, kā arī minētais nav traucējis Pieteicējai izmantot LAPK 260.pantā noteikts tiesības, tai skaitā sniegt savus paskaidrojumus, kā arī tika informēts par lietas izskatīšanas vietu un laiku, tad tiesa nesaskata minētajā gadījumā būtisku procesuālu pārkāpumu.

[8.5] Tiesa jau iepriekš norādīja, ka procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu, tas ir, jānoskaidro minētā procesuālā pārkāpuma ietekme uz administratīvā akta saturu. Attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvā akta saturu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 17.augusta sprieduma lietā Nr.SKA-386 [7] un [8] punktu)*.

Konkrētajā gadījumā tiesa atzīst, ka Autotransporta inspekcijas amatpersonu iepriekšminētie pieļautie procesuālie pārkāpumi nevar tikt atzīti par būtiskiem un tie nevar būt par pamatu Pieteicējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības.

Tāpat tiesa secina, ka ar lietas materiāliem ir pierādīts ka Pieteicēja ir izdarījusi LAPK 149.[4]panta 12.daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tāpat tiesa nekonstatē nevienu no LAPK 239.pantā uzskaitītajiem apstākļiem, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

[9] Procesuālās ekonomijas dēļ tiesa nevērtēs pārējos sūdzībā minētos iebildumus, jo tie nevar izmainīt tiesas nolēmumu pēc būtības.

[10] Tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, uzliekot administratīvo sodu Pieteicējai, jo piemērota minimālā sankcija – Ls 700. Līdz ar to soda apmērs Atbildētājam nebija jāpamato ar apstākļiem, kas ņemami vērā saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu *(pārkāpuma raksturs, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi)*.

[11] Vienlaikus tiesa konstatē, ka 2009.gada 25.februārī ir stājušies spēkā 2009.gada 22.janvāra grozījumi LAPK, ar kuriem izslēgta LAPK 149.[4]panta 12.daļa, taču atbildība par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika reģistrēšanas noteikumu pārkāpšanu noteikta LAPK 149.[38]pantā.

Atbilstoši LAPK 149.[38]panta desmitajai daļai par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo tahogrāfu, vadīšanu bez transportlīdzekļa vadītāja digitālā tahogrāfa kartes vai ar cita transportlīdzekļa vadītāja digitālā tahogrāfa karti – uzliek naudas sodu (..) pārvadātājam no piecdesmit līdz četrsimt latiem.

Tādējādi tiesa secina, ka šobrīd Pieteicējas izdarītais administratīvais pārkāpums būtu kvalificējams pēc LAPK 149.[38]panta desmitās daļas.

Ar likuma grozījumiem ir pārskatīts arī piemērojamās sankcijas apmērs, samazinot sodu par iesniedzējas izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Saskaņā ar LAPK 8.panta otro daļu aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Tādējādi, šobrīd izskatot lietu un nosakot sodu, tiesas pienākums ir ņemt vērā ar grozījumiem noteikto atbildības apmēru.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst par iespējamu piemērot Pieteicējai minimālo naudas sodu, kādu paredz LAPK 149.[38]panta desmitā daļa, proti, Pieteicējai piemērotais naudas sods samazināms no Ls 700 uz Ls 50 apmēru.

## Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, 281.[1]panta otro daļu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda**

**grozīt** sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Stiga RM" piemēroto administratīvo sodu, nosakot, ka par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[38]panta desmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Stiga RM" ir piemērojams administratīvais sods Ls 50 (piecdesmit latu) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) A.Vīksne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ A.Vīksne
Jelgavā, 2009.gada 30.novembrī